СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 294. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 18-го ГРУДНЯ 1951. No. 294. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 18, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

МОРФІ ДІСТАВ ВІЛЬНУ РУКУ ПРИ ЧИСТЦІ УРЯДОВЦІВ

Вашингтон, 16 грудня. — Федеральний суддя—Тамес Ф. Морфі з Ню Йорку—дістав від президента Трумана доручення вичистити федеральний уряд від „лиходіїв". Йому на допомогу стане директор Федерального Слідчого Бюра Дж. Едґар Гувер. Морфі матиме вільну руку в своїй праці як голова безпартійної комісії, якої склад ще не оголошений. Так само ще не проголошено урядово призначення судді Морфі. Урядово відомо досі, що він розмовляв двічі з президентом минулого тижня. Морфі — досвідчений слідчий. Як заступник прокурора він провадив слідство проти Алджера Гісса і довів приналежність його до Комуністичної партії. Гісс заперечував це під присягою. За таку кривоприсягу він дістав п'ять років тюрми. Опісля Морфі, як директор нюйоркської поліції, перевів чистку цієї установи. Негайно після того він був призначений на посаду федерального судді. Президент Труман звернувся до Морфі в час, коли з усіх боків прийшли вісті про зловживання федеральних податкових урядовців, які підривають довір'я до адміністрації.

Призначення Морфі на провідника в слідстві привітали представники обох великих політичних партій з признанням. Воно приходить саме в час, коли ще можна спинити повінь молих зловживань і недопустити до якогось більшого скандалу, як ще не раз бувало в історії Злучених Держав. Досі вийшли на яв такі факти із зловживань серед федеральних урядовців: шість збирачів федеральних податків, із загального числа 64 ,зреклися своїх посад; 46 інших податкових урядовців, із загального числа 57,000, звільнені з посади; головний дорадник при податковім бюрі у Вашингтоні Чарлс Олифант зрікся посади під впливом критики; асистент генерального прокурора Т. Ламар Кодл, який мав нагляд над переведенням слідства в податкових справах, звільнений з посади президентом Труманом. При слідстві конґресових комісій над різними зловживаннями урядовців, овідки ствердили такі факти: підкупство урядовців, щоб вони припинили дальше слідство над незаплаченими податками; вимушування урядовцями оплат за обіцянку, що особи, які зголосили фальшиві податкові виказі, будуть звільнені від судового слідства; натиск на урядовців, а навіть і на конґресменів, щоб вони закрили шахрайства деяких осіб при виповнюванні податкових виказів.

ТРУМАН МАБУТЬ ЗМЕНШИТЬ БЮДЖЕТОВІ ВИДАТКИ

Вашинґтон. — З добре поінормованих кіл повідомляють, що през. Труман працює над зменшенням бюджетових видатків на кілька більйонів долярів на наступний рік, хоч кілька тижнів тому з'явилися вісті про нечувано високі суми, вставлені в новому бюджеті. Кажуть, що видатки на наступний скарбовий рік тоб то той, що почнеться з 1 липня 1952 р., мали охопити суму $83,000,-000,000. Президентові дорадники дораджують йому призначити менше ніж 80 більйонів з уваги на вибори, які приходять того року. В початках грудня, коли з'явилися перші вістки про бюджет, деякі кореспонденти подали до публічного відома суму 90 більйонів в новому бюджеті. Не зважаючи на всі можливі ощадности, видатки на оборону мусять бути втримані в належній висоті.

ОПЛАТА НА ПІДЗЕМЦІ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ВІДДАЛЕННЯ

Ню Йорк. — В зв'язку з ростом видатків на підземці управа міста розробляє проєкт нової системи оплати за їзду відповідно до віддалення і часу. Ціна за їзду становила б від п'яти центів до двадцяти п'яти. Трудноці у вимірі оплат лежать у способі їх збирання. Інженери плянують такий спосіб: подорожній, сідаючи, вкидає „кводра" (25 ц.) в машину, з якої витягає ключик. Цей ключик він впихає в іншу машинку на станції, на якій висідає і вона обчисляє, скільки миль подорожній переїхав. Відповідно до того дістає зворот решти. Така система скоротила б рух потягів на 50 відсотків через свою повільність, тому її заперечують.

ВІДБУЛИСЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА ІНЖЕНЕРІВ

ІНЖ. П. ШОХ ОБРАНИЙ ГОЛОВОЮ; ІНЖ. М. ЛЕПКАЛЮК ЗРЕЗИҐНУВАВ, ЩОБ ЗАЙНЯТИСЯ СПРАВОЮ НАРОДНОГО ДОМУ

Ню Йорк. В неділю, 16-го грудня, відбулися 4-ті Звичайні Загальні Збори Товариства Українських Інженерів, на яких новим головою Т-ва обрано інж. Петра Шоха. Дотеперішній голова інж. Мирослав Лепкалюк рішучо відмовився від кандидатури, бажаючи всі свої сили віддати справі придбання Українського Народного Дому в Ню Йорку, комітет якого він очолює. Зборами, що відбулися в Бетговен Гол, проводив інж. Щуль, а секретарювали інженери Когут і Туркало молодий. В зборах взяло участь 75 членів. Товариство нараховує всіх 275 членів та має три відділи: у Филаделфії (52) члени), в Дітройті (27 членів) і в Шікаґо (12 членів). З усіх зареєстрованих в Т-ві інженерів вже 175 працює в своїй професії. На порядку Зборів, крім вибору нових керівних і контрольних органів, були звіти з минулої діяльности та пляни на майбутнє. В минулому Т-во, крім своїх професійних справ, розгортало теж широку громадську діяльність, включно з ініціятивою в справі придбання Народного Дому в Ню Йорку. Т-во є членом УККомітету. В плянах на майбутнє на окрему увагу заслуговує проєкт придбання фарми та поступова розбудова молочарського господарства, як і взагалі розбудова матеріяльної бази. До очолюваної інж. Петром Шохом нової управи Т-ва увійшли інженери: Олександер Тимошенко, Лев Яцкевич, Мирон Букоємський, Остап Балабан, Роман Білинський, Кость Туркало, Михайло Шуль, Олександер Ващук та Петро Пясецький.

56 ОСІБ ЗГИНУЛИ В ЛІТУНСЬКІЙ КАТАСТРОФІ В ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Усі 56 подорожні, які виїхали в неділю 16 грудня о 3 годині дня з майдану коло Нюарку, у стейті Ню Джерзі, в сусідстві Ню Йорку, транспортовим літаком С-46 до Флориди, згинули впродовж семи хвилин, коли літак загорівся над сусіднім містом Елизабет і почав вертатися до Нюарку. Літак не мав часу вже повернутися, бо вогонь у машині принаглив пілота приземлити машину, одначе це йому не вдалося. Одно крило літака відлетіло, літак перелетів понад малі доми, здираючи дах з одного, а опісся впав в річку глибини 20 стіп, до половини замерзлу в наслідок суворого морозу в цій околиці. Не зважаючи на негайну рятункову допомогу поліції, пожежної сторожі та інших чинників, не вдалося нікого з подорожніх врятувати.

Більша частина з них згоріла в полум'ї, поки ще їх прикрила вода. Не зважаючи на велитенські трудноці, головно холод при 15 ступнях Фаренгайта, поліція й пожежні сторожі бродили по пояс у болотнистій ріці, щоб дати якусь поміч, одначе всі зусилля виявилися даремними. — Літак належав до підприємства Майамі Ерлайн. Він не був намічений у плянах розкладу їзди. У листі подорожніх записано 48 дорослих осіб, четверо дітей і чотири члени залоги. Серед подорожніж були такі особи: Йосиф Ґабай, Іванна Савчак з Бруклина, Н. Й., Синорацка Б. з Бофало, Н. Й., Стефен А. з Ітонтавн Н. Дж. та ін.

В АМЕРИЦІ

● **Федеральний апеляційний Суд в Ню Йорку, скасував постанову** федерального округжного суду про заборону страйку робітників проти підприємства Терд Евеню Транзіт Корпорейшен. Страйк готують члени юнії транспортових робітників під Різдво.

● **Піднесли платню на 14,000 відсотків** членам міської ради в Елизабет, у стейті Ню Джерзі. Від 1885 р. радні діставали платні по $1 річно. Тепер визнали їм справжню платню $1,500 на рік.

● **Підвищили плату за переїзд з Ню Йорку до Джерзі Сити** з 15 на 20 ц. на підземці, що їде попід ріку Гудсон. Одначе потяги далі спізнюються, на знак незадоволення робітників.

● **Уряд Бразилії перебрав на себе рух пасажирських літаків**, щоб припинити страйк пілотів. Страйк триває п'ять днів. Пілоти жадають підвищення платні.

● **$48,000,000,000 видала Америка на продукцію зброї за час** війни в Кореї для оборони Америки й аліянтів. Тепер щомісячні видатки на продукування зброї становлять 1 більйон дол. сказав Франсіс П. Вайтгер, підсекретар фльоти у промові в Джексонвил, на Флориді. У плянований на три роки продукції видатки дійдуть до 150 більйонів дол., додав він.

● **1,475 півкварт („пайнтів") крови** зібрав 7. грудня Американський Червоний Хрест від добровольців у місті Ню Йорку. Кров збирають представники Червоного Хреста на залізничих станціях і в інших публічних місцях.

ВАЖЛИВІ АНГЛО-ФРАНЦУЗЬКІ НАРАДИ В ПАРИЖІ

Лондон. Прем'єр Винстон Черчил і секретар закордонних справ Ентоні Іден виїхали до Парижа, де відбудуть важливі наради з найвищими представниками французького уряду, приготовляючись до нарад з президентом Труманом в січні наступного року. З ними виїхали тільки найвищі дорадники та один секретар, що вказувало б, що наради матимуть інтимний характер. Наради триватимуть два дні. Для них не приготовано окремого порядку, а із звичайно добре поінформованих джерел заявляють, що ціллю цих нарад є обмінятися поглядами на тему важливих міжнародних справ та поінформувати французький уряд про ті справи, що їх задумують британські державні мужі обговорити у Вашинґтоні. Будуть в загальному обговорені проблеми французького й британського урядів. До найважливіших справ, що їх обговорюватиметься в Парижі й опісля у Вашинґтоні, мали б належати: 1. Відношення Британії до плянованої европейської армії та британська піддержка для неї; 2. Засоби для скріплення політичної структури Організації Північно-Атлантійського Пакту та можливість створення в її рямках організації для світового стратегічного плянування, з участю представників Британії, Франції та Злучених Держав; 3. Трудноці, що їх мають Британія і Франція у виконуванні своїх зобов'язань відносно оборонної підготовки, зокрема щодо збросьнь; 4. Відношення обох країн до справи американських авіяційних баз на їх територіях; 5. Більша координація британської і французької політики відносно Близького Сходу; 6. Можливості міжнародного відпруження та порозуміння із Совєтським Союзом. Вважається, що в усіх цих справах британські і французькі державні мужі можуть легко порозумітися, за виїмком справи европейської армії, британське відношення до якої основно різниться від французького й американського.

ІМПОЗАНТНА УКРАЇНСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ В БАЛТИМОР

„ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ—СПРАВА БОЖОЇ І МІЖНАРОДНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТИ"—ТВЕРДИТЬ СЕНАТОР О'КОННОР; „ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ!"—ЗАКЛИКАЄ ПОСАДНИК МІСТА

Балтимор. „Визволення України—це справа Божої і міжнародної справедливости" — твердив сенатор Герберт О'Коннор, демократ з Меріленду, на імпозантній українській маніфестації в Балтимор, що відбулася в неділю, 16-го грудня, стараннням місцевої Філії Українського Конґресового Комітету, та на якій посадник Балтимор, Томас Д'Алесандро молодший, закликав американських українців любити Україну та український нарід, бо це зробить їх теж добрими громадянами прибраної американської батьківщини. Місцеву Філію УКК, яка влаштувала Маніфестацію, очолює народжений тут громадянин Йосип Мармаш, що теж вистарався американських промовців на маніфестації. Маніфестацією проводив голова Маніфестаційного Комітету, адв. Френк Петро, що теж відчитав в англійській мові ухвалені опісля резолюції в справі визволення України та проти комуно-російського імперіялізму. Сенатор О'Коннор, говорячи про справедливі змагання українського народу до волі, твердив рівночасно, що несправедливість та нерозв'язані проблеми в двох минулих світових війнах призвели до теперішньої загрози третьої війни. Республіканський конґресмен, ген. Джеймс Деверо, пригадав, що в половині минулого сторіччя, коли Маркс і Енґельс виступили зі своїми науками клясової боротьби та „диктатури пролетаріяту", тодішній конґресмен і пізніший президент Абрагам Линколн говорив в Конґресі про закріплення волі для всіх. Вчення Енґельса і Маркса призвели до найбільшого поневолення в історії людства, тоді коли ідеї Линколна стали основою найбільшої волі і клясичної демократії. З американських промовців виступив на маніфестації теж представник Організації Походу за Волю (Крусейд фор Фрідом), Ричард Вільямс. Дмитро Галичин і адв. Михайло Пізнак промовляли від імени Українського Конґресового Комітету, а видвигнені ними думки і твердження стали основою ухвалених резолюцій, що їх в українській мові прочитав Володимир Сушко. На маніфестації, що має великий відгомін в місцевій американській пресі, виступали теж представники литовців, естонців та мадяр. В мистецькій частині програми виступило два хори: старших під диригентурою п. О. Головацького, та діточий хор під управою о. протоєрея А. Ілінського.

КОНЦЕРТ ЗОЇ ПОЛЕВСЬКОЇ В КАРНЕҐІ ГОЛ

Ню Йорк. — При доволі добре виповненій великій Карнеґі Гол з великим успіхом відбувся в неділю 16 грудня концерт видатної української віолончелістки Зої Полевської. Ню Йорк Таймс назвав артистку в заголовку критичних завваг „українською челісткою". На вступі передав часопис повну програму творів, що їх вона віддограла. Були це твори Фрескобальді-Кассадо („Токката"), Дворжака (Концерто, оп. 104 В мінор), Баха (Сюїта в „Ц" мажор для самої віолончелі), Шопена-Ґлазунова (Етюд, по. 25, Но. 7), Ревуцького (Українська Баляда), Каселла (Ноттурно е Тарантелля), Равела (пьєса ан форм де Габанера), Айвазіяна (Кавказький танок). Крім того, серед довгих і гучних оплесків, якими публіка з великим захопленням вітала артистку, виконано додатково на біс „Українську Пісню" (Зоя Повлевська), Румунський танок (Олорана) і Скерцо (ван Ґоеж). Акомпаніював пііяніст проф. Микола Полевський.

Музичний критик згаданого щоденника відзначає, що гра Зої Полевської була незвичайна, але одночасно нерівна. У більшій частині були це чисті і правдиві звуки, одначе сила тону затрачувалась у деяких місцях мабуть тому, що заля була завелика. Те саме зазначив і критик часопису Геральд Трибюн.

АРХИПЕНКО В МЕТРОПОЛИТАЛЬНОМУ МУЗЕЇ В НЮ ЙОРКУ

На виставці сьогочасної американської різьби, що саме тепер відбувається в Метрополітальному Музеї в Ню Йорку, — одна з найбільших і найцікавіших різьб належить нашому українсько — американському мистцеві Олександрові Архипенкові. Він виставив виконану в металі і високу на 21 стіп „фігуру", одну з двох, що стоять для декорації при вході до університету в Кенсас Сіті, Миз. Сама скульптура є наскрізь модерним твором, побудованим на зовсім нових естетичних елементах. Варто при нагоді цієї виставки підкреслити факт, що на ній знаходиться багато творів інших мистців, які показують незаперечні впливи творчости О. Архипенка, одного з передових різьбарів не тільки американського, а світового мистецтва. Варто також згадати, що наш мистець має за собою вже кругло 100 індивідуальних вистав, не вчислюючи виступів на збірних. Архипенко, після повороту з відчитової мистецької поїздки по південних містах ЗДА, відкрив тепер свою школу в Ню Йорку, де він викладає різьбу і малярство (1947 Бродвей).

УСПІШНА МИКОЛАЇВСЬКА ІМПРЕЗА БАЛЕТНОЇ ШКОЛИ В. ПЕРЕЯСЛАВЕЦЬ

Ню Йорк. — Минулої суботи, 15-го грудня, Балетна Школа пріма-балеріни Валентини Переяславець влаштувала в залі Стайвезант Гайскул оригінальний Миколаївський Вечір, з участю коло двох десяток дітей — учнів баленої школи. У балетній виставці до тексту Миколи Понеділка головні ролі грали малі артисти: Христя Бартко, Остап Тершаковець, Андрій Шуль, Рома Даниш, Зоряна Вишивана, Галина Бартків, Звінка Саляк, — Рома Скоробогата, Остап Тершаковець і Василь Тершаковець та інші. Виступи заповідав адміністратор школи Юрій Гарасим. Публіка з одушевленням вітала прімабалерину Переяславець, подарунком для якої „Святий Миколай" започаткував на закінчення виставки роздачу подарків для дітей, радістю і щастям яких ввесь час гомоніла заля.

АЛІЯНТИ ПРОПОНУЮТЬ ДАЛЬШІ КОНЦЕСІЇ НА ПЕРЕГОВОРАХ В КОРЕЇ

Токіо, 17. грудня. — Аліянтські представники на переговорах в Панмунджом в справі перемир'я в Кореї запропонували на вчорашніх нарадах три дальші концесії, намарно сподіючись рівночасних поступок з боку червоних. Насамперед аліянти відступили від свого домагання щодо негайної перевірки таборів полонених комісією Міжнародного Червоного Хреста, погоджуючись на те, щоб ця справа була перевірена і устійнена після підписаного договору про перемир'я. Рівночасно аліянти виявили деяку готовість відкликати свої військa з зайнятих прибережних північно-корейських островів, але бажають насамперед довідатись, на яку концесію готові піти за це червоні. Третьою концесією аліянтів на вчорашніх нарадах була пропозиція знову обговорити і вияснити спільне домагання, щоби під час перемир'я жадна з договірних сторін не збільшувала теперішнього стану своїх військ та їх озброєння, за виїмком найконечніших доповнень та домаганих аліянтами ротаційних змін, що не повинні виносити більше, як 5,000 вояків місячно, як цього домагаються комуністи. На всі ці нові концесії аліянтів комуністи не запропонували жадних поступок зі свого боку, не відомо чи тому, що не ходіли, чи тому, — що не могли. Єдина пропозиція, на яку червоні погодились, це та, щоби наради продовжувались. На попередніх нарадах аліянти закидували комуністам, що вони намагаються здобути перемир'ям те, чого не потрапили боротьбою впродовж 18 минулих місяців — переваги над аліянтами.

НОВІ ПІДКРІПЛЕННЯ ДЛЯ АЛІЯНТСЬКОЇ АВІЯЦІЇ В КОРЕЇ

Токіо. — У зв'язку із зростаючою силою авіяції в Кореї, — аліянтські повітряні збройні сили на Далекому Сході дістали нові підкріплення, а саме, нові і швидкі турболітаки, які доставлено на Далекий Схід на чердаку двох авіоматок та завданням яких буде зрівноважити повітряні сили ворога. — Впродовж вчорашнього дня приходило до кількох сутичок між аліянтськими і ворожими літаками, але жадна із воюючих сторін на мала будь-яких втрат. Важкі аліянтські бомбардувальники продовжували свої стратечічні атаки на ворожі комунікаційні получення та інші стратегічні об'єкти. На сухопутньому фронті була тільки незначна активність патрульних і розвідчих відділів.

ДОЛЛЕС ЗАПЕВНЯЄ КОРЕЙЦІВ ЩОДО ОБ'ЄДНАННЯ

Пусан, Корея. — Республіканський дорадник державного департаменту Джан Фостер Доллес відвідав вчора південно-корейського президента — Синґмана Рі та запевнив його, що Об'єднані Нації не залишать Кореї й після евентуального перемир'я, та що кінцевою ціллю вільного світу в Кореї залишиться й після перемир'я змагання до об'єднання обох частин країни та створення для неї одного справді демократичного режиму „Вісімнадцять місяців тому я заповів — твердив Доллес на пресовій конференції — що Корея не буде сама, і тиждень після того моє запевнення здійснилося; те саме я заповідаю тепер, що Об'єднані Нації не залишать Кореї та продовжуватимуть свої змагання для її об'єднання при допомозі мирних заходів". Ані з корейського, ані з аліянтського боків не було жадного офіціяльного повідомлення щодо цілей відвідин Доллеса в Кореї та щодо предмету його розмови з президентом Рі, але в поінформованих колах твердять, що Доллес переконував президента Синґмана Рі, що він повинен погодитися на перемир'я як до нього договоряться аліянти з комуністами.

БРИТАНІЯ ОБВИНУВАЧУЄ ЄГИПЕТСЬКУ ПОЛІЦІЮ

Лондон. — Британський уряд передав урядові Єгипту офіціяльну ноту, обвинувачуючи єгипетську поліцію в зоні Суезького каналу в „змові для душегубства". Обвинувачення відноситься до випадків в днях 17 і 18 листопада, під час яких шістьох британських вояків було вбитих. В британській ноті стверджується, що напад на відділ британських вояків в тих днях був наперед плянований і опісля пляново виконаний, при чому єгипетські поліцаї напали і вбивали британських вояків одинцем та з укриття. Існують теж підозріння, що вбиті були опісля ограблені. — Минулої суботи єгипетські саботажники в зоні Суезу вивели з рейок британський військовий потяг, при чому чотирьох британських вояків було вбитих.

УХВАЛЕНО ПРОГІБІЦІЮ В ІРАНІ

Тегеран. Іранський парлямент ухвалив вчора резолюцію, рекомендуючи урядові приготовити впродовж одного місяця законопроєкт для заборони продукції, продажу або вживання алькогольних напитків. Це означає законне переведення прогібіції в країні, що видала відомого поета Омара Хаяма „рубаяти" (чотировірші) якого із звеличуванням вина та алькоголю перекладені на всі мови світу та прикрашують ще й досі стіни ресторанів і крамниць з алькогольними напитками. Найбільшими звеличниками прогібіції були опозиційні посли. Сильні ісламські настрої, що знову почали відроджуватися в останніх часах в арабських країнах, творили сприятливе тло для цих прогібіційних заходів. В Ірані впродовж кількох останніх місяців державні податки від алькогольних напитків збільшилися на 50 відсотків. Тому що рекомендацію для прогібіційного законодавства ухвалили обі палати іранського парляменту, — немає сумніву, що теж відповідний закон буде ухвалений.

В СВІТІ

● **За останніх шість років італійська поліція** відкрила таємні комуністичні магазини зброї та захопила 864 гармати, 5,027 кулеметів, 34, 984 ручні кулемети, 159,975 рушниць, 33,888 пістолів, 296 військових радіоапаратів, 1, 113 тони вибухових матеріялів, 226,603 ручних гранат та коло 20 мільйонів набоїв — повідомлено офіціяльно в Римі.

● **На три мільйони осіб, збільшується** тепер кожного року населення Совєтського Союзу — повідомляє офіціяльна совєтська пресова агенція ТАСС.

● **Високу на 25 стіп бронзову статую Сталіна** відкрито в Будапешті на місці зруйнованої одної католицької церкви та кількох інших будинків.

● **Норвезький уряд** повідомив уряд Злучених Держав, що він готов взяти участь в запропонованій комуністами невтральній міжнародній комісії, завданням якої було б перевірювати виконання постанов перемир'я в Кореї.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50
Monday'sissue (the Ukrainian Weakly, English language supplement):		Число з понеділка (з англійською частиною):	
One year	$ 3.00	На рік	$ 3.00
Six months	$ 2.00	На пів року	$ 2.00

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

„РІШУЧІ ЗАХОДИ" ТРУМАНА

Таємна конференція, яку відбув президент Труман минулого тижня з генеральним прокуратором Говардом МекҐретом та Едґаром Гувером, директором Федерального Бюра Інвестиґацій, вказує наглядно, як дуже впливає загальна опінія на президента і уряд. Обурення американського загалу з приводу нечесних вчинків вищих та нижчих урядовців, зокрема в Бюрі Внутрішніх Прибутків, піднялось до такого ступеня, що Трумановї треба було перервати вакації та вертатися до Вашинґтону, щоб порадитись, які треба почати негайні заходи, щоб втихомирити публіку та зупинити корупцію в урядових установах. Тим треба пояснити „рішучі заходи", про які заговорив Труман, себто ту радикальну чистку, яка не має щадити нікого, ні великого, ні малого урядовця, ні впливового, ні звичайного. Таке теж враження з нарад президента з МекҐретом і Гувером та іншими високими урядовцями з департаменту справедливости. Тому саме треба надіятись в короткому часі генеральної чистки в цілій адміністрації, себто в різних департаментах. Чи тим вдасться Трумановї підняти престиж уряду та Демократичної партії, яка при владі, покищо не знати. Дехто каже, що акція спізнена.

Президент Труман дозволив кореспондентам, що брали участь в пресовій конференції, зацитувати дослівно такі його слова: „З лиходіями мені не по дорозі, не зважаючи хто вони і які великі". Заява гарна, тільки не відповідає вповні деяким поступкам президента. Ще раз зазначимо, як це вже було в статті п. н. „Моральний занепад", що самому Трумановї годі закинути нечесність. Це відноситься не тільки до часу, коли він став президентом, але теж і до його давнього минулого. Тільки партійні вороги нагадують йому його „спілку" з Пендерґастом і т. п. Об'єктивно судячи він навіть в часі цеї „спілки" поводився чесно. Проте тепер він завинив, а його вина в тому, що посувався часто задалеко в толеруванні нечесних вчинків з боку тих, яких він зараховує до своїх ближчих чи дальших приятелів. Коли ж діються вчинки, що суперечать високій етиці поблизу Білого Дому, в колах, дуже близьких до Трумана, то що тоді може діятись подалі від центру, зокрема там, де урядують особи, які завдячують своє становище партійній приналежності, а ще більше тій обставині, скільки самі пожертвували грошей на виборчу агітацію.

Хоч президент заповів генеральну чистку, проте одночасно намагається виправдувати себе тим, що сьогодні зловживання в урядових установах не є чимсь новим і надзвичайним, а тільки таким, з чим уряд має до діла ввесь час, кожного року. Але знаємо, що це не так. Це тільки намагання Трумана ослабити шкоду, яку завдали скандали з корупцією та неетичною поведінкою Демократичній партії, яка хотіла б далі залишитися при владі. Не треба також дивуватись, коли ці скандали використовує Республіканська партія для своїх цілей. Так само робила й Демократична партія, коли виступала проти зловживань за президента Гардінґа, з яких найголосніший і найвідоміший скандал з Тіпат Домом.

Президент Труман, як нам видається, ще може дещо направити Але це може статись тільки тоді, коли він не щадитиме нікого й переведе негайно справді радикальну чистку так, як він сам заповів. Не буде це легка справа, бо вона заболить не одного з його близьких знайомих і таких партійців, що мають у партії поважні впливи, а то й заслуги. Але іншого виходу з цієї скандальної події немає.

„Дивні події в Україні"

„Дивні речі діються в Україні" — коментує „Ню Йорк Гералд Трибюн" останнє повідомлення московських урядових „Ізвєстій" про низку фактів і подій, що їх американський коментатор оцінює як „доказ, що Україна не вміщається в совєтську систему". Події місцевого порядку, але багатомовні. Згідно з твердженням „Ізвєстій", добровільна пожежна сторожа в Луцьку на Волині, замість гасити пожежі, займається будовою нових або ремонтом старих домів, збільшуючи таким чином фонди в своїй касі. Колектив пасічників в Херсоні має тільки 11 вуликів пчіл і випродукував за рік 30 кілограмів меду, але натомість заробив майже 100,000 карбованців тим, що „Ізвєстія" називають „спекуляцією" овочами і ярниною, купуючи їх в довколишніх колгоспників та перепродуючи на міських базарах. Рибальський колектив в Одесі, замість ловити рибу, виробляє ланцюги, інший рибальський колектив в Чернигові займається продажем поштових карток, пекарська кооператива в Ковлі, замість пекти хліб, направляє взуття, коротко — Москва наказує одне, а непокірний народ в Україні робить собі друге.

Це тільки ті „дивні речі", що про них написала офіціяльна совєтська газета. Редакція „Гералд Трибюн" цілком правильно підкреслює, що Москва має перед цими подіями подвійний страх — від самого непослуху з одного боку, а від можливостей його дальшого поширення, з другого. Немає жадних підстав твердити, що всі ці випадки є зорганізованими актами спротиву Москві на одній з багатьох ділянок боротьби українського народу за свою незалежність та свої права на своїй землі. Але вони без сумніву є тим спонтанним виявом індівідуальности українського народу та його змагань до незалежности. За ввесь час большевицької окупаційної влади в Україні таких і подібних випадків було вже безліч, вони прибирають найрізноманітніші форми і проявляються в найрізноманітніших ділянках і створюють ту безперервну ланку українських змагань, що й творять „Ахілеву п'яту" в совєтській імперії, на якій тільки поступово пізнається вільний світ. Повідомлення „Ізвєстій" не має жадного сензаційного характеру, але для тих, що знають совєтську дійсність, воно є неомильним доказом того, що українська боротьба за визволення продовжується, поширюється і радикалізується. Сьогодні, після страшних репресій і знищень, в обставинах найбрутальнішого терору, цю боротьбу ведуть повстанці в Карпатах, пасічники в Херсоні, рибалки в Одесі і Чернигові, пекарі в Ковлі і пожежники в Луцьку, її веде ввесь нарід і всіми засобами. Бо Україна справді не вміщується в рабовласницьку совєтську систему й немає жадної сили, щоб її цій системі підкорити.

Іван Кедрин

УКК і ГРОМАДЯНСТВО

1. За живий зв'язок і критику.

На останньому Конґресі Американських Українців, що відбувся 5—6 листопада 1949 року в Вашинґтоні, дискусії не було. Редакція „Свободи" пояснювала це маніфестаційним характером Конґресу і зазначила, що відсутність виміни думок на самому Конґресі можна надолужити дискусією на сторінках преси. Вона дійсно відбулась, але в дуже обмеженому розмірі. І від того часу широке українське громадянство знає про УКК з його власних повідомлень, що час до часу появляються у зв'язку з конкретними діями, з повідомлень про діяльність місцевих Відділів, із закликів складати пожертви на Національний податок та звідомлень про наспілі датки. Отже формально про УКК завжди чимало згадується у пресі. Проте фактично громадянство мало знає про нього, бо не бере участи в його праці дискусією над проблемами, що він їх розв'язує, не знає ходу окремих засідань, не в курсі тих різних справ, що інколи займають максимум часу й енерґії УКК. На сторінках американсько-української преси тільки дуже рідко появляються критичні голоси про У. К. К., як напр. зараз після згаданого вгорі останнього Конґресу, коли Робітничий Союз не ввійшов до УКК і на сторінках свого органу пояснював причини. Кілька місяців тому у редакційній статті „Свободи" була відповідь на заміти д-ра М. Шлемкевича, що появились на сторінках лондонської „Соборної України", той сам діяч помістив недавно критичну статтю у „Народному Слові". Це все відірвані голоси, які не можуть вдержувати такого духового контакту між широким громадянством і його політичною верхівкою в Америці, який повинен існувати. У широкому громадянстві витворюється враження, що деякі діячі УКК неохоче ставляться до того, щоб широке громадянство не тільки за посередництвом своїх представників, обраних на Конґресі, але й безпосередньо, своєю дискусією і своєю критикою, брало участь у житті і праці УКК. Це недобре. І це недобре, коли нема постійно такої дискусії і такої критики. Вона не мусить приймати такої інколи різкої чи навіть напастливої форми, яку приймає на сторінках американської преси безупинна дискусія і критика всіх дій американського конґресу й сенату та державної адміністрації включно з самим президентом. Проте ми живемо в атмосфері саме такої безмежної свободи слова під адресою американської верхівки, що повна мовчанка про різні дуже сутні болячки УКК і повний брак критики його вражає на тлі тієї американської дійсности, як якась пустка, як якась громадська аномалія.

Недавно з нагоди ювілею „Ню Йорк Таймс-а" Редакція „Свободи" підкреслювала, як особливу чесноту і вартість того часопису, що він, маючи у світі славу авторитетного виразника думок американського уряду головно в проблемах закордонної політики зберігає таку незалежність, що дозволяє собі дуже часто на безпосередню критику уряду (адміністрації). Покликуючись саме на цю заввагу Редакції „Свободи" і на первісне її становище зараз після останнього Конґресу, автор цих рядків дозволяє собі висловити перш усього твердження, що через непорушування постійно на сторінках преси різних внутрішніх справ УКК і через брак постійної контролі громадської думки над тією нашою верхівкою — затрачується духовий зв'язок між громадянством і тією верхівкою. Тому критика не шкодить, — якщо, очевидно, ведена річево і пристойно та з добром справи на оці, а не її злом, — а тільки помагає, бо коли навіть і неправильно дещо насвітлює чи несправедливо щось закидає, то дає привід до вияснень і поширення правди про установу. Отож, якщо дійсно існує тенденція вдержувати зв'язок із громадянством тільки звідомленнями, промовами на різних місцевих сходинах і маніфестаціях та закликами, які — всі разом — мають радше пропаґандивний характер, то хотілось би таку тенденцію проломити і переконати даних діячів, що нема нічого гіршого для кожної громадської установи, як розмова між нею і громадянством тільки „екс катедра" й так мовити монолоґами, себто, щоб говорила тільки верхівка установи до громадянства, а громадянство було допущене до слова тільки на самих загальних зборах (конвенції, у даному випадку конґресі), і то тільки знову через своїх делеґатів та знову таки з небезпекою, що дискусії не буде. І такою вільною дискусійною трибуною, трибуною для критики УКК окремими громадянами та самою редакцією, водночас трибуною авторитетної оборони перед замітами, повинна бути саме „Свобода", як керівний український національно-політичний часопис в Америці та — сьогодні — в усьому світі, найбільш покликаний для того, щоби бути дійсним зв'язковим між громадянством і його репрезентаційною політичною верхівкою на даному американському терені.

Коли хтось хотів би твердити, що такий зв'язок існує, бож ввесь велетенський простір ЗДА покрився густою сіткою Відділів УКК, які листуються з централею і куди час до часу приїздять відповідальні доклaдчики з централі, то таке твердження оберталось би далі у сфері форми, а не змісту. Всі, що знайомі з структурою й завданнями місцевих Відділів УКК, знають, що ці Відділи часто самі непоінформовані якслід про атмосферу, відносини, течії, головні проблеми і суперечки та журби внутрі УКК. І ці Відділи з головою поринають у суто місцевих проблемах, здебільша (не скрізь) граючи ролю місцевих об'єднаних комітетів або будучи їхніми паралелями з вужчим засягом діяння. Політичної проблематики вони, на жаль, на місцях не проаналізовують і поглиблюванням політичної думки не займаються. Дуже рідко теж буває, щоб із Відділв приходив сутній поштовх для централі УКК, як виразний вияв волі даного місцевого громадянства, що повинен би мати свої наслідки вгорі. І життя місцевих Відділів УКК теж зрушилось би із теперішньої тиші, яка аж надто часто пригадує мертвоту, коли б існував отой тісніший внутрішній, духовий зв'язок, витворюваний не тільки свідомістю потреби установи, що її обов'язково треба для добра справи піддержувати, але й щоденним зацікавленням, що його піддержувала б безупинна жива і жвава дискусія, постійне вдержування громадянства у курсі всіх тих справ УКК, що про них громадянство повинно знати, без найменшої шкоди для місії і цілей УКК.

Одну таку сутню справу хочемо зараз таки заторкнути.

П. Савчук

ЗНАННЯ Й ІДЕЇ

Ідея визволення України з ярма окупанта лежить глибоко в серцях усієї української еміґрації. Якщо так, то для діючої ідеї, яка стала рушійною силою для української справи, потрібно ще й знання. Навчаючись, треба формувати шляхетність, почуття гідности, чесноти; треба формувати здорову думку, стійкий характер, волю духа і все високе, сильне, здорове, для користи нації. Ми йдемо тяжкими кривавими шляхами до щораз вищого й кращого самобуття, але часто до осягів кульмінації недостає нам знання історії нашого народу. Маючи перед собою завдання репрезентувати українську націю — ми, як політична еміґрація, — мусимо стояти на високому політичному і культурно-освітньому рівні. Цей високий культурно-освітній рівень нам потрібний ще й для того, щоб вірно інформувати світ про нас. Бо вороги не сплять, користуючись, нашою часами недбалістю до невідкладних справ нації, інформують світ хибно й шкідливо для нас. Правда, що ми нав'язали безпосередні зв'язки з впливовими чужинцями, які можуть поставитися позитивно до української справи в певній мірі, але ці зв'язки має переважно старше покоління. Молодше покоління мусить продовжувати й заступати старше, як останнє зійде із сцени життя. А для цього знов же потрібно знання. Таким знанням може послужити навчання українознавства. Коли таке навчання належно поставити, то можна створити ідейну силу, яка буде міцним авангардом для визвольної Справи. До цієї Справи потрібно взятися зараз, не гаючи часу.

Для того, щоб збудити глибше ідею, — старшому поколінню потрібно старанно підійти до цієї справи на еміґрації. Потрібно організувати Українські Народні Університети Українознавства, в яких навчалася б молодь і навіть старші віком особи, бо знання нікому не зашкодить. Коли ми, як політична еміґрація, вивезли з собою ідейно-політичні здобутки, то повинні ці здобутки поглиблювати, а не розгублювати їх по світу й залишитися „голою" людиною без ідеї, віри, серця й душі. Ми ж репрезентанти тих ідей на еміґрації, за які проливається кров Воюючої України. Невже ж ми знехтуємо ідею визвольної боротьби, за яку чимало з нас було на засланнях, у в'язницях, концентраційних таборах і т. д., і т. д., а тисячі загинули героїчною смертю в боротьбі з ворогом-окупантом і зараз змагаючись гинуть на рідних землях у рядах героїчної УПА. Жаль і великий жаль огортає душу, коли бачимо, що наші визвольні ідеї гаснуть у деяких українських „серцях". Ми забуваємо в добрі й теплі, як на рідних землях ведеться кривава боротьба як ворог нищить вогнем і мечем Воюючу Україну. Нині весь світ звернув увагу на наш народ, який здобуває власними силами собі волю. Великий вплив можуть зробити батьки на своїх синів і дочок до набуття відповідних знань для української справи. Там, де батьки виховують своїх дітей у патріотично-ідейному дусі, там відчувається любов до своєї нації, завдання і зобов'язання допомогти визвольній справі, не будучи навіть родженим на Україні. І чуємо, як вони обстоюють українську справу, де це потрібно. Подумаймо, батьки, над українською справою, глибоко подумаймо, коли вона нам ще дорога і коли ми ще не втратили віри в свої сили. Нехай під час наших щоденних турбот не гасне справа України.

Нам треба людей які були б рушійною силою української справи, які б уміли сказати розумне слово до чужинецького світу про свою поневолену націю в її обороні, в обороні людських прав. Такі люди можуть бути тоді і з тої молоді, яка простудіює добре українознавство. Тоді ще й ще засвідчимо перед цілим світом, що український народ висококультурний, бо має свою культуру, науку, ідеологію. Ми не можемо стати осторонь від бурхливої епохи національних рухів за своє визволення. Ми сорокп'ятимільйоновий народ не можемо не обстоювати свою незалежність. Але щоб обстоювати, треба мати знання. Такі знання повторюю можна набути, організовуючи Український Народний Університет Українознавства.

Для прикладу згадаю за один такий Народний Університет, організований в Джерзі Ситі Відділом Українського Конґресового Комітету. В організації добре сприяла централя УКК, а Відділ свідомо поставився до цеї важливої інституції: дав відповідну залю при Українському Домі і створив відповідні умови для нормальної праці. Українське громадянство поставилося прихильно, як стара так і нова еміґрація. Університет уже розпочав своє навчання. Відвідує УНУ не лише молодь, а особи старшого віку, які своїм серйозним ставленням до навчання заохочують молодь. В УНУ введено такі програмові предмети: 1. Історія Америки, 2. Англійська мова, 3. Історія України, 4. Історія української літератури, 5. Українська мова, 6. Географія і людність України, 7. Історія української культури, 8. Історія українського мистецтва. Позапрограмові предмети: 1. Всесвітня історія (стислий курс), 2. Всесвітня література (стислий курс), 3. Історія українського права (стислий курс), 4. Археологія України. Укомплектовано УНУ відповідними кваліфікованими силами: Проф. д-р К. Кисілевський, проф. д-р В. Лев, проф. д-р В. Січинський, проф. П. Савчук, проф. М. Заклинський, диплом. інж. В. Трембіцький, Лектор Пані Ева Піддубчишин (англійська мова). Ще є вільні місця, на які запросять відповідні сили для викладання. Університет утворений на базі знань середньої европейської освіти, гайскул, або до цього дорівнені знання. Термін навчання розраховано на два роки і після закінчення видаватимуться відповідні дипломи про закінчення.

Згадуємо це в надії, що наші почини стануть поштовхом для подібної праці в інших громадах, а всюди є люди доброї волі, що хочуть здобути знання, потрібні для допомоги українській визвольній справі.

А. Луцьків

ПОРТРЕТ СТАЛІНА

2)

Сталін не терпить компромісів, бо компроміс є вираз дійсної політичної мудрости: розуміння, передбачення, терпимости, всебічного врахування умов, відносин та можливостей як власних, так і інших партнерів і т. п. Він, як тиран-диктатор, виключає взагалі компроміс з політики, бо за його переконанням для успішних акцій комуністичного волюнтарізму компроміс лише шкодить. Компроміс вимагає від державного керівника вдумливости та уміння аналізи, критики та самокритики, а чим же тоді буде можна зміцнити диктатуру, котра цього не зносить. Компроміс і диктатура одне одного заперечують, і тому він за останнє. Сталін вимагає від кожного комуніста бути ортодоксальним (тобто послідовно безкомпромісовим) марксистом - ленінцем - сталінцем, а це значить — не думати, а сліпо вірити і без жадних сумнівів покладатись лише на нього. Він завжди всюди вимагає тримати в комуністичних партіях тільки ортодоксальних комуністів, себто бездоганно натренсваних в автоматичній механіці московсько-комуністичних вправ, на зразок відомих світові кремлівських урядових маріонеток та їхніх копій в сателітних урядах і рядових „ділових" комуністів, звичайних слуг та аґентів Кремлю.

На відміну від всіх волелюбних і людяних державних та політичних керівників несовєтських країн, які більш-менш всюди дотримуються загально визнаного принципу, який вдало зформулював відомий провідник Індії М. Ганді: „Добру ціль можна досягти добрими методами", Сталін завжди тримається протилежного. Він вчить, що добру ціль (в комуністичнім розумінні, а в звичайному людському понятті значить злу) можна досягти лише безоглядно жорстокими методами.

Особа Сталіна не блищить аналітичним умом передового політика. Навпаки, його здібності дуже обмежені, він ховає в собі лише натренований навик інтуітивного передчуття, на якім і ґрунтується дивовижна спритність досвідченого деспота. Сталін не любить відвертих розмов і вважає за найліпше відповідати лише на заздалегідь подані питання. До совєтської людности говорить дуже рідко, тому, що йому нема чого нового сказати, бо політична програма деспотизму відома людству вже декілька тисяч років. А коли раз або двічі на рік доводиться чути голос Сталіна, то це ніщо інше, як лише сучасний відгук далекої давнини, голос минулих століть дикости і варварства, котрі тепер культивуються в СССР.

Промови Сталіна поки що ще можна слухати сидячи, хоч в кремлівських колах дехто уже давно такої думки, щоб їх „сприймати" виключно стоячи. Після них зобов'язується влаштовувати найгучніший крик, щось на зразок крику у сивій давнині татарських та турецьких орд при вступі до бойовищ, і гремучі оплески для „виявлення захоплення" і „пошани" до його „геніяльности". Ці ж промови дозволяється лише схвалювати і дуже підозрілим стає той, хто над ними довше задумується. Головне ж — їх потрібно негайно „перетворювати" в комуністичне життя.

Серед всіх тиранів Сталіна найбільш виділяє риса нестерпної ненависти до талановитих людей, особливо ж з кола громадсько-політичних та державних діячів. Цілком певно, що більшість політиків світу і уявити собі не можуть тієї глибини ненависти, яку носить в собі до них цей добровільний в'язень московського Кремлю. Що ж до обдарованих людей в московському центральному уряді, то він їх цілком не терпить в своєму оточенні, невпинно нищить і засилає як найдальше. На пости міністрів він ставить статистів, механічні фіґури, які діють автоматично за завченими, ним написаними для них приписами.

Сталінові надзвичайно тяжко догодити, бо він найгостріше ненавидить і не лише масово нищить „сумнівних" і „підозрілих" слуг з свого оточення, а ще й найширше всіх калічить своєю крайньою нестерпністю. В своєму оточенні він також цілком не зносить і людей половинок. Напів-фанатик комунізму, напів - раб, напів-хам і їм подібні — тепер там масово наявні такого типу представники російської підсовєтської дійсности, його ні в якій мірі не задовольняють. Він вимагає відданости до кінця, а тому йому потрібні лише 100% фанатики комунізму, раби, хами і ін. їм подібні виродки. Та стати вповні завершеним таким типом — це не легка справа. Тому для декого і 34-х річне перебування під совєтською владою для такого „перетворення" (тобто спотворення) ще не цілком достатній час.

Він оточив себе посередніми людьми, що, цілком загубивши почуття міри і рештки людської гідности, оголосили його найбільшим та найяснішим умом людства, „найгеніяльнішим з геніяльних", „сонцем", „добром" щастям", „любовю", „батьком" т. п., тобто всім тим, на що здібна фантазія посередніх людей, засліплених комуністичним світоглядом.

Проклявши і заборонивши всі політичні і філософські напрямки, за винятком марксівського, Сталін встановив духову монополію комуністичного світогляду в СССР, побудованого на компіляції непослідовних абстрактних доґм „теорій" Маркса, Енгельса і Леніна з давніми поглядами та прагненнями російських царів та імператорів. Сам він навіть спромігся написати совєтську конституцію — дивний документ комуністичного свавілля, який, за запевненнями совєтської пропаґанди, легко переходить через всі кордони та віки і говорить на всіх мовах до людства. Сталінська конституція — це найцікавіший зразок того, як „прихильними" розмовами та писаниною про демократію комуністи її ж руйнують і нищать. От чому вся „совєтська демократія" — це сам Сталін, і в ній міститься стільки ж демократизму, скільки його в собі має цей диктатор, бо він її альфа і омеґа.

ВЖЕ ПОНАД 2,000 ЗГОЛОШЕНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ НОВОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО ТИЖНЕВИКА „СВОБОДИ" ЧЕКАЮТЬ ЩЕ НА ВАШЕ ЗАМОВЛЕННЯ, ЩОБ ТИЖНЕВИК МІГ ПОЯВЛЯТИСЯ! НЕ ВІДТЯГАЙТЕ З ВИСИЛКОЮ ВАШОГО ЗГОЛОШЕННЯ!

КОМУНІКАТ

ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

Важне для новоприбулих поселенців.

Дирекція ЗУАДК подає до відома всім новоприбулим українцям, що зближається час піврічного зголошення новоприбулих імігрантів до Ді Пі Комісії у Вашингтоні. Кожний новоприбулий імігрант обов'язаний що півроку продовж двох років від приїзду до ЗДА подати на відповідних формулярах зголошення себе і своєї родини до Ді Пі Комісії у Вашингтоні. В цих формулярах треба подати своє прізвище й ім'я, число особистої довідки з фотографією, дату уродження, дату приїзду до ЗДА, адресу і місце праці. Ці самі дані треба подати про членів родини. Ці формулярі для біжучого піврічча треба вислати до дня 1. січня 1951 р. на адресу:

Displaced Persons Commision
c/o Statistical Section, Immigration and Naturalization Service
Washington 25, D. C.

Формулярі для зголошення до Ді Пі Комісії видає Іміграційний Уряд, як теж канцелярія ЗУАДК.

Крім цього пригадуємо всім новоприбулим про обов'язок урядового зголошення своєї адреси. Це зголошення треба зробити незалежно від висилки згаданого вище піврічного зголошення до Ді Пі Комісії. Зголошення адрес чужинців, чи — як це називають загально — реєстрація чужинців відбувається в днях від 1. січня до 10. січня 1952 р. в кожному поштовому уряді в ЗДА на спеціяльних формулярах, які видає кожний поштовий уряд на бажання сторін. До цієї реєстрації зобов'язаний кожний, хто не є громадянином ЗДА — не зважаючи на те, як довго він живе у ЗДА. Цю реєстрацію напевно мусять пройти усі новоприбулі імігранти. Тому не забувайте в часі від 1. до 10. січня 1952 р. зареєструватись в поштовому уряді.

За інформаціями можна звертатись до канцелярії ЗУАД Комітету на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN
RELIEF COMMITTEE
P. O. BOX 1661, PHILA. 5, PA.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет

ПЕРЕМІНИ В СХІДНО-ЕВРОПЕЙСЬКОМУ ФОНДІ

Нещодавно „Свобода" подала відомості про те, що в Східно-Европейському Фонді передбачається великі переміни, а можливо навіть, що Фонд буде взагалі ліквідовано.

Нині подаємо ближчі інформації в цій справі. Отже, як з'ясовується, Фордовський Східно - Европейський Фонд, що спочатку мав назву „Фонд Вільної Росії", натрапив у своїй діяльности на низку труднощів і непорозумінь.

Передовсім Фонд було закидано величезною кількістю (тисячі) прохань про субсидії й допомоги, що вимагало од численого персоналу складної праці по з'ясуванню характеру і потреб тих організацій. В процесі обслідування виявилось, що багато організацій повстало із спеціяльною метою дістати допомогу. Це викликало непорозуміння і невдоволення старих культурних чи допомогових еміграньтських інституцій.

Другою причиною кризи у Фонді було — відхід від Фонду його голови — Джорджа Кенена, призначеного, як відомо, послом до Москви.

Хоч Фонд не мав на увазі провадити чисто філантропічну діяльність, одначе йому довелось уділити певну частину коштів на допомогу тим Ді-Пі, які, приїхавши до Америки, ще не встигли знайти собі праці. Всього Фонд встиг розподілити для різнонаціональних організацій 275,000 дол.

Як подає „Ню Йорк Таймс", в урядових колах можлива ліквідація Фонду викликала певний неспокій. Тут уважають, що такий крок відбувся б негативно на настроях політичної еміграції з СССР.

Очікують, що остаточно доля Фонду буде вирішена в лютому місяці наступного року. Або його зліквідують, або відновлять на нових засадах.

Ці переміни не торкаються, одначе російського видавництва ім. А. Чехова, а також „Проєкту Колумбійського Університету" під керівництвом проф. Мозлі, що має своєю метою допомогу старшим і молодим ученим в їх науковій чинності.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ; А ТИМ САМИМ І СПІВЛАСНИКАМИ ДВАНАДЦЯТИ МІЛЬЙОНОВОГО СОЮЗОВОГО МАЙНА!

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Нюарк, Н. Дж.

Вечір української пісні

Чоловічий хор „Трембіта" в Нюарку влаштував дня 2 грудня 1951, в залі Української Централі „Вечір української пісні", присвячений музичній творчості А. Гнатишина.

Вже другий тиждень добігає, як відбувся той концерт, а глибокі враження, винесені з нього, переживаємо ще й досі і тому хотів би я поділитися ними з тими, які не були присутні на тому ж концерті.

Заля Централі була майже виповнена публікою, і так під час концерту, як і після нього, бачилося кругом вдоволені лиця і чулося багато висловів захоплення. Бо ж той концерт був справді інший від дотеперішніх, так би мовити „шаблонових"; це був дійсно культурно-мистецький вечір.

Належить признати, що ініціятивна Управа хору „Трембіта" й ідея того концерту були дуже доцільні, а іменно: Дати можність ширшій публіці ближче пізнати творчість композитора А. Гнатишина, а заразом морально і матеріяльно допомогти йому в неустаючій і плодовитій його праці в тяжких життєвих умовинах.

Про музичну творчість Гнатишина можна би дуже багато писати, але ограничуся до короткої характеристики: Гнатишин, як визначний композитор і диригент, має багату музичну творчість на симфонічну і інші оркестри; композиції хорові з оркестрою, композиції церковні (кілька Служб Божих, утрені, молебні й інші церковні пісні), та багато композицій народніх, хорових та сольових пісень. Це композитор життєвий, а найкращими його композиціями є народні пісні. Він сам, як син бідних селян в Зах. Україні, вийшов з народу, знає і переживає його долю, і тому народна пісня найбільш промовляє йому до душі і осталась до нині його дороговказом. Всі його пісні, як і музичні твори, характеризує народня щирість. Народня пісня, каже Гнатишин, це наш найдорожчий скарб і ним можемо всюди похвалитись перед світом.

В програму Вечора Української пісні входила також доповідь голови хору „Трембіта", яку на вступі виголосив д-р Утриско. В обширній і речевій промові з'ясував він творчу діяльність українських композиторів і мистецьке виконання українських пісень.

Добре враження робило і практичним було те, що замість друкованих програмок хору „Трембіта" п. А. Стеців, — заповідав кожну точку та давав короткі пояснення до кожної пісні.

До піднесення настрою цього вечора не мало причинилася прегарна рецитація „Поклін тобі пісне", виконана самим автором П. Я. Зарембою.

Як йдеться про вокальні і музичні виконання творів Гнатишина на цьому вечорі, то треба признати, що управа хору „Трембіта" зробила щасливий вибір, запрошуючи до співучасти таких солістів як: Г. Зятик (мецосопран), Е. Камінський (тенор), О. Стецура (баритон), віртуоз-скрипак В. Цісик, та до фортепіянового супроводу п. І. Чапельська. Співаки-друзі композитора Гнатишина роз'їхалися в далекий світ і понесли його пісні з собою. Усі тут названі солісти це віддавна близькі друзі Гнатишина і виконавці його композицій, для котрих він компонував сольові пісні, а деяким і присвячував.

Мистецький супровід піяністки п. І. Чапельської, яка акомпаніювала усім солістам і знаменитому віртуозу-скрипакові п. В. Цісикові, доповняв цілість прецизійного технічного виконання.

Чоловічий хор „Трембіта", під управою проф. Левицького, гарно презентувався в народніх строях, а в виконанню пісень виказав голосово зростаючу силу і добру технічну обрібку.

Мішаний хор „Боян" з Елизабет рівно ж під управою проф. Левицького), з якого 90 відсотків хористів не знали і не бачили України, бо родились вже тут на амер. землі, був сердечно вітаний публікою, бо вони через українську пісню пізнали хто вони, якого походження і полюбили Україну та українську пісню не менше тих, які там родились.

Так організаторам, як і всім виконавцям того культ.-мистецького вечора української пісні належиться правдиве признання, а осягнений успіх нехай буде їм моральною заплатою за їх безінтересовні труди і заохотою до дальшої праці на тім полі.

Вол. Кушнірович

Ню Йорк, Н. Й.

Повідомлення Українського Допомогово Бюра

Велика частина новоприбуваючих до ЗДА (переважно до Ню Йорку) українців, не будучи матеріяльно забезпеченими з місця їх прибуття, в перші часи перебування їх на новій землі, часто гостро потребують, хоч невеличкої в формі позички, допомоги, що дала б їм змогу ввійти в ритм нормального американського життя.

Щоб цю пекучу проблему практично розв'язати, ініціятивна група українців запропонувала організувати Українське Допомогове Бюро.

Після закінчення підготовчої праці, 1 грудня 1951 р. в приміщенні Українського Літературно-Мистецького Клюбу, відбулися установчі збори Фундаторів Бюра.

Збори ухвалили правильник для роботи Бюро на ближчий час та обрали Статутову Комісію, що, на основі чартеру й правильника, опрацювала б повний статут Допомогового Бюро.

Ухвалено також прагнути до найтіснішої співпраці з іншими українськими організаціями, зокрема з такими як Укр. Вільна Академія Наук — для допомоги інтелектуалістам, з ДОВРУС-ом — для допомоги бувшим репресованим Совєтами, з Нюйоркським відділом „Самопомочі" тощо.

Збори з подякою взяли до відома, що Східно-Европейський Фонд асигнував Українському Допомоговому Бюро, на перший час розгортання його роботи, суму 10,000 долярів.

Обравши Управу та Контрольну Комісію, Збори доручили їм якнайскорше розпочати практичну роботу Бюра. Адреса Бюра: 16 Іст 23 стр. Ню Йорк 10, Н. Й.

За Управу Допомогового Бюра:
А. Балицький, Голова Управи;
Н. Гірняк, Член Управи — Секр.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА—ЦЕ СИЛА

Лист до Редакції

Брак ясности в різних питаннях загально-національного значення є поважною недостачею українського життя на еміграції. А саме приходить багато подій у внутрішньо-українському житті, про які загал нашого громадянства або взагалі не поінформований і довідується про них випадково, або пізні, неповні й неясні інформації ще більше затемнюють справу. Через те про них кружляють різні сплетні, здогади, ширяться „татарські вісті", що з черги створює нездорову атмосферу у національно-громадському житті.

Пишучи про цей брак ясности, маю на думці конкретний факт, а саме справу бувшого Фонду Вільної Росії а теперішнього Східньо-Европейського Фонду і останній комунікат у тій справі ДОВРУС-у. Цей комунікат, як і раніші заяви й спростування НТШ, ВУАН та УКК, це клясичний приклад туманного інформування. Комунікат повний натяків, недосказань, висказів, які можна подвійно розуміти, не подає конкретних фактів, не називає прізвищ. Він навіть підписаний тільки загально „Головна Управа ДОВРУС-у", хоч з комунікату виходить, що в зв'язку з призначенням допомоги в сумі 10,000 дол. прийшло в тій організації до внутрішньої кризи і громадянству цікаво знати, хто її тепер репрезентує, а хто творить нове „Українське Допомогове Бюро". Не згадується також конкретно про ці зобов'язання які бере на себе особа, чи установа, що приймає дотацію. А це незвичайно важлива обставина, бо досі інституції, чи особа, які одержали допомогу з фонду, твердили, що Фонд не вимагає жадних моральних зобов'язань, крім звіту, на яку ціль гроші зужито. Виходило б, отже, що навіть при зміні назви користування з цього фонду стоїть під знаком запиту з національно-політичного боку. Зрештою невідомо, чи розходження в лоні ДОВРУС-у викликані причинами національно-політичного характеру, чи це особисті амбіції.

Треба сподіватися, що на цей комунікат Головної Управи ДОВРУС-у, „Українське Допомогове Бюро" дасть своє вияснення, яке ще більше затемнить справу.

А в ім'я національної безпеки треба в неї внести раз авторитетну ясність.

З правдивою пошаною
Володимир Барагура

ГРИЦЬ ЗАЗУЛЯ В ЗУДАК-У

— Не стидно Вам такі старі штани до Европи посилати?
— Стидно, але де взяти кращих, як Ви не заплатили дотепер Національного Датку.

ЛИСТИ З АМЕРИКИ

67. РІЗДВЯНІ КАРТКИ.

Наближається Різдво. Усі заклопотані, намагаючись створити святковий настрій у власній родині, а також серед друзів і сусідів.

Але серед усіх цих клопотів американці не забувають і своїх друзів, що живуть дуже далеко.

За океаном, у країнах за залізною заслоною наші друзі також готуються до свята, і в ці останні тижні року глибоко відчувають красу й значення життя. І для них буде дуже важно, якщо американці простягнуть їм руку приязні. Роблячи так, вони зміцнюють зв'язок, що його темні сили намагаються послабити чи розірвати.

Який це найкращий спосіб підтримати й поширити Різдвяний настрій?

Дехто, розуміється, посилає подарунки для родичів за океаном.

Але більшість посилатиме спеціяльні святкові привітання. Щотижня Загальна Рада Американської Єдности радить американцям посилати листи за кордон, як відповідь на широку совєтську пропаганду. Нема потреби казати, що саме Різдвяні картки можуть бути ефективнішими від усяких інших листів, бо вони якнайкраще свідчать про добру волю й прагнення миру американського народу.

Але є ще простіший спосіб, ані ж писання листів, — і мільйони американців, що не мають часу писати листи до своїх заморських друзів, можуть його використати:

Посилати за кордон Різдвяні картки!

Крамниці повні чудових Різдвяних карток. Деякі мають релігійні мотиви. Деякі символізують радість хатнього життя в Америці, тепло родинного вогнища та тривку цінність приязні й веселощів. І переважна більшість їх посіє в серцях людей за кордоном надію на краще майбутнє.

Совєтська пропаганда має багато тем. Але всі вони базуються на тому, що Америка матеріялістична й черства країна. І саме тут добре вибрані Різдвяні картки можуть допомогти розвіяти цю неправду.

Загальна Рада радить американцям використати цю нагоду. Хай кожний, не відтягуючи, таки сьогодні піде й вибере Різдвяні картки, відповідні для кожного друга в далеких країнах. Хай вони знають, що про них не забули! Додаймо до кожної картки кілька особистих теплих слів привітання й пішлімо їх у далеку дорогу.

Це зробити не важко й коштує воно не дорого. Це принесе людям радість і правду; це осяє Свято Різдва новим світлом.

—0$0—

Це стаття з серії щотижневих статтей, що їх поширює тепер Загальна Рада Американської Єдности, щоб допомогти американським громадянам ширити правду про Америку по цілому світу. Якщо у Вас є якісь запитання або побажання щодо того, як зробити листи за кордон іще ефективнішою зброєю у поході за правду — то напишіть листа до редактора або до Загальної Ради Американської Єдности: 20 Вест 40 Вул., Ню Йорк 18, Н. Й.

НОВИЙ ТИЖНЕВИК ЛІТЕРАТУРИ, МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

має появитись як окреме недільне видання „Свободи" від початку 1952-го року.

Негайною висилкою замовлення приспішіть появу цього тижневика.

В тій цілі виповніть подане внизу зголошення, витніть його та перешліть на адресу „Свободи":
SVOBODA, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ЗАМОВЛЕННЯ

Прохаю зарахувати мене до передплатників тижневика літератури, мистецтва і культури. Передплату на тижневик зобов'язуюся вислати негайно, як він почне появлятися.

(Виповніть по-англійськи!)

Ім'я і прізвище ______________________________

Адреса: ______________________________
(№ & Street) (City) (State)

____

______________ ______________________
(Date) (Signature)

НАШ КУЛЬТУРНИЙ РЕФЕРЕНДУМ

Проголошуємо дальшу листу тих, які своїм замовленням на новий суспільний тижневик літератури, мистецтва і культури, що має появлятися як недільне видання „Свободи" від початку наступного року, виявили своє бажання піддержати наш суспільний культурний проґрес.

ЛИСТА ч. 24.

Бадяк Петро
Батрак Григорій
Бачинський Михайло
Білик Юрій
Благута М.
Боровський І.
Бріль Степан
Веремчук Андрій
Волох Симон
Воробкевич Роман
Ворона Роман
Гаврилюк Михайло
Галушка Дмитро
Ганушевський Мирон
Гарасимів Петро, д-р
Гікавий М.
Гнатюк Василь
о. Годинський Микола
Грабець Роман
Ґелета Ярослав, д-р
Ґенсуровський Алекс.
Ґломошинський Федір
Ґлют Степан
Данилович Іван
Дворський Микола
Дмитро Володимир
Дорчак Осип
Дзиґало Б.
Зарічний Степан
Захарчук Юліян
Зелада Н.
Іваськів Текля
Кардаш Михайло
Клепачівська Марія
Княжинська Александра
Клодзінський Іван
Кравчишин Іван
Кравчук В.
Крилов Іван
Крисюк Петро
Купчак Дмитро
Кухта Василь
Куціль Роман
Левкович Іван
Левицький Микола
Липецький Адам
Лівчак Богдан
Луцик Роман
Мазуренко Д.
Матвієнко Константин
Махиня Гаврило
Охримович Маркіян, мґр.
Олексів В.
Осадца А.
Островський М.
Первак Степан
Пйотровський Ярослав
Потішко Василь
Притула Емануель
Пристай Роман
Рибарук Петро
Рубаш Микола
Руденко Микола
Самбой Дмитро
Савінко Василь
Сірман Михайло
Скорупський Роман
Сорока Ярослав
Стечишин Савеля
Талан Павло
Тарапацький Михайло
Тишенко Микола
Тулецький Василь
Турчин Андрій
Усик Михайло
Ухин Олександер
Федорович Теодор
Филипович А.
Фокшей Юрій
Филипович Нестор
Фурсік Іван
Херхаліс Микола
Хенканин Ф.
Хмара Олександер
Хома Осип
Цимбаліста Лука
Цьолко Юрій
Чагарин Тома
Челюк Микола
Чикета Григорій
Чипак Ярослав, інж.
Шандрук Павло
Шанковський Лев
Шавала Андрій, д-р
Шаранєвич Володимир
Шишка Н.
Шпигульський Г.
Яцикевич Володимир
Яцишин Іван
Яріш Андрій

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тимсамим і співвласниками 12-ти мільйонового майна організації!

● КУРСИ — НАУКА ●

ПОВІДОМЛЕННЯ

Уважаючи вишкіл інтеліґенції на техн. фахівців і підшукання для неї відповідної праці, як один з способів поліпшення її стану **Товариство „Волинь" в Ню Йорку** улаштовує під кер. інж. д-р К. Церкевича,

ЛЕКЦІЇ ТЕХН. КРЕСЛЕННЯ

для підготовки бажаючих на техн. креслярів. Спосіб навчання—індивд. і збірний, або кореспонденційний для провінції. Одночасно „Волинь" порозуміється з ам. фірмами, в справі затруднення нових креслярів. Зголошуватися в орг. реф. **A. KOSTECKYJ, 1122 Hancock Street, Brooklyn 21, N. Y.** Управа.

Зі Спорту

У. С. Т. „Черник" здобув мистецтво копаного м'яча в Мішіґен

Спортове Т-во „Черник" в Дітройті, Міш. закінчило переможно сезон в копаному м'ячі, здобуваючи в другій дивізії американської Ліґи І. місце і звання мистця. Здобувши мистецтво, ланка копаного м'яча автоматично ввійшла до І дивізії Мішіґену, в якій треба буде доложити всіх старань так з боку змагунів, як і управи, щоб гідно репрезентувати український спорт між американцями, з якими стрічаємось в спортових розгривках. До цього часу наша дружина здобула собі опінію амбітної та безпретенсійної команди, ціллю якої є не лише виграти, але спорт на здорових засадах „фейр". Останні змагання копаного м'яча цього сезону відбулися в неділю, 2 грудня. Зі сильною дружиною Мальтійців, які закінчились вислідом 3:0/2:0 в користь „Черника". Змагання ці були децидуючі бо коли б ми програли, то ще один сезон залишились би в другій дивізії, але наші змагуни взяли собі те „до серця" та дуже гарно і жертвенно заграли, чим здобули собі симпатію публіки. Вирізняти когонебуть зі змагунів було б нечесно, бо всі однаково без вимку причинилися до перемоги. Ворота для „Черника" добули: Б. Кручак 2, Л. Кіналь 1. Наша дружина грала в слідуючому складі: Мельник І., Дужий Яр., Присяжнюк Я., Ощудляк Д., Чимчар І., Кахній М., Кахній Р. Кучабський Ю., Іващук М., Кручак Б., Кіналь Л.

М. Т-ин

Дня 30 ґрудня 1951 о год. 3:00 по обіді у власній домівці, 2240 Ґрейлінґ відбудуться Річні загальні збори У.С.Т. „Черник" на які запрошується всіх членів та симпатиків.

У.С.К. Ню Йорк — Мальта Юнайтед 1:0 (0:0)

Ню Йорк, 2. грудня. Треті змагання за Чашу Америки вирішив УСК у свою користь, перемагаючи ірляндську команду з Метрополітальної Ліґи, Прем'єр Дивізії. Гра велась нервово з легкою перевагою УСК-івців у першій півгрі, та гнітучою перевагою наших у другій. Не бракувало однак грізних проривів противника, які успішно ліквідувала оборонна трійка українців. Наші грали долиною, так, що противник був вповні „розложений". Безліч грізних стрілів Банаха, як також Олійника, попадали в руки доброго воротаря, або відбивались від змагунів противника, який „мурував" ворота. Нашим треба було якимсь способом відтягнути ірляндських змагунів у поле, дальше воріт, щоб мати краще поле до стрілу. Рішальні ворота впали у 80ій хвилині зі стрілу (легко в правий ріг), Голюки, з подачі Олійника.

Команда УСК-у, як цілість, заграла жертвенно, та з вірою в перемогу. Оборонна трійка Древницький, Гарасим, Шміґель, знаменита. Поміч, Срант, Андрушко, Підгородецький, як цілість без закиду. В нападі безконкуренційний, технічно, як і жертвенною грою, був Банах. Добрими були теж Голюка і Олійник, хоч останній повинен менше „киватись" та відважніше стріляти. Проблема крил у нас осталась дальше не розв'язана. Це найслабші точки нашої команди, може й тому, що їх безперервно перекидають з одної позиції на другу.

Відношення рогів 8:1 для УСК-у.

У передзмагу за першенство „А" кляси Метрополітальної Ліґи УСК резерва закінчила гру нерішеною 3:3 із С.К. Палермо. Наші не зуміли вдержати висліду першої півгри 3:1, треба однак відмітити, що Палермо, це найсильніша команда в цій клясі. Ворота добули: Павлюк2, та Гринішак. УСК (рез.) виступив у складі: Сосяк, Драпак, Ценко, Посмітюх, Коваль, Підгородецький Я., Гринішак, Чопик, Павлюк, Чайка, Голюка, -(Кушлаба).

ЗЕНО

ЗВІТ

з пожертв, зложених в Злученому Українсько-Американському Допомоговому Комітеті у Филаделфії за місяць червень 1951 р.

Ітака, Н. Й. В. Ричик $1.

Сиракюз, Н. Й. У.К.К., лісту переслав Микола Клюсик. $105. Зложили: по $5: Михайло Рубич, Іван Заваликут, Михайло Семезишин, Володимир Прибила, Михайло Костик, Володимир Ревюк, Теодор Бонтабік, Григорій Базар, Дмитро Ткач, Зенон Євчик, Гаврилі Туркевич, Константин Вуско, Іван Пиндиц, Михайло Лихий, Степан Гризик, Михайло Граб; по $4: Микола Клюсик; по $3: Михайло Олійник, Василь Змир; по $2: Мирон Співак, І. Сушняк, Евген Цокир; по $1: М. Кузьма, Л. Ічмак, М. Семчишин, В. Прибила, Д. Ткач, В. Ревюк, Ю. Ківерчук, М. Годзак, С. Кульчицький.

Ютіка, Н. Й. А. Рішай $5.

Елмонд, Н. Й. А. Гнойовий $1.

Медовс, Л. Ай., Н. Й. Яків Мотуз $5.

Трой, Н. Й. П. Коцур $1.

Корнінґ, Н.Й. Михайло Овдієнко $5.

Когус, Н. Й. Юлія Партика $5.

Гудсон, Н. Й. Федір Розанківський $5.

Гейстіґс ан Гудсон, Н. Й. А. Сенківський $1.

Елізабет, Н. Дж. С. И. Кальба зібрав в Комп. Зінґера на лісти ч. 5735, 5738, 5739 $26. Зложили: $3: Василь Солтівський; по $2: Яр. Ковалишин, Богдан Ґольда, Богдан Будковський, Адам Шадура, Михайло Іванців, Степан Вілоус, Р. Филип; по $1: Я. Кальба, Т. Стець, П. Дяк, Д. Волчик, Р. Ясків, І. Паращин, Я. Сірий, М. Роменчук, П. Харитчак.

Нюарк, Н. Дж. А. Ґайовскі $5. „Самопоміч", А. Хомова зібрала на лісту ч. 2319 $13. Зложили: $5: Люба Стефанівська; $3: Августина Хома; $2: Ігор Хома; по $1. О. Терлецька, Е. Гретчак; по 50 ц.: Б. Вишатицька, Н. Турчин.

„Самопоміч", О. Олесницький переслав лісти: ч. 5401 $20, ч. 5449 $14.50, ч. 5450 ..15. Зложили: по $2: Богдан Олесницький, Ольга Смаль, Н. Н.; по $1: Г. Кисіль, І. Гута, М. Гнатів, Л. Мигаль, Г. Добуш, Р. Кухта, П. Колісник, С. Пилипин, А. Матківська, Р. Луценко, Р. Набережний, Н. Н., О. Давидовський, В. Зуб, М. Рибчук, М. Стецьків, Н. Н., В. Гнидко, Б. Глушак, Д. Папенко, Т. Кабарівська, О. Олесницький, Ю. Богославець, С. Янів, В. Левицький, О. Вакад, Н. Н., О. Гординська, Г. Горняткевич, Н. Н., Н. Н., А. Барщевський, В. Сімянцев, І. Маслів, П. Семанишин, Т. Цар, М. Іванів; $2: В. Пасічняк. Решта дрібними. Василь Климчук $5.

Шорт Гілс, Н. Дж. Лідія Савчак $5.

Віпани, Н. Дж. Осип Панасюк $5.

Джерзі Сити, Н.Дж. А. Шаран $10.

Картерет, Н.Дж. Мих. Микула $5.

Кліфтон, Н. Дж. УНС відділ 42, Тов. ім. Т. Шевченка $10, Андрій Перевізник $5.

Вудбайн, Н. Дж. Ю. Цюцюра $1, М. Бончук $1, І. Филипчук 50 ц., О. Кузан $1.

Філіпсбурґ, Н.Дж. М. Допілка $1.

Бронсвік, Н.Дж. Т. Тарнавський $1.

Плейнфілд, Н. Дж. УНС, Тов. ім. І. Франка, від. 372, Демян Ґеха переслав лісту ч. 2189 $14.50. Зложили: по $2: Осип Ярема, Демян Ґеха; $1.50: Андрій Когут; по $1: Ю. Голинський, З. Ярема, Ю. Лонишин, М. Дубас, С. Дубей, А. Кручак, Н. Ярема, В. Реновець, П. Дибайло.

Бейон, Н. Дж. Іван Лабай $10. Микола Кармелюк зібрав на лісту ч. 2214 $17. Зложили: $3: Іван Свищук; $2: Л. Федак, Дмитро Онуляк, Іван Ванко; по $1: В. Петрінчак, В. Новицький, І. Лабай, М. Шкодин, М. Дворський, В. Вінтонів, С. Гупаловська; 50 ц.: М. Кормелюк.

Гілсайд, Н. Дж. М. Йосик $5.

Пасейк, Н. Дж. Григорій Клименко $2, Максим Котсур $2.

Трентон, Н. Дж. Г. Вілоус $1.

Мілвіл, Н. Дж. Григ. Мельник $2, Петро Сахарноцький $10, Степанія Ярмолович $5, Е. Федун $5, В. Вовк $1.

Лорейн, О. О. Маркович $1. Укр. Клюб „Просвіта", Осип Новицький зібрав на лісту ч. 5583 $156.85. Зложили: Збірка на похороні сл. памяти Катерини Задорожної $23.70; Решта зі збірки на доповіді д-ра І. Гриньохи $7.40; Решта зі збірки на лікування о. Гавриха $10.25; $7: Осип Новицький; по $5: Роман Сапович, Юрій Любінецький, Богдан Дейчаківський, Демян Ліщинський, Дмитро Деркач, о. В. Пелех, Роман Левицький, Кость Мацілинський; $3.50: Юрій Ліщинський; по $3: Маріян Ґавур, Михайло Напора, Володимир Варан, Ольга Маік, Мартин Задорожний; по $2: Володимир Горський, Володимир Гринків, Степан Зубаль, Іван Деревяник, Дмитро Курділька, Володимир Безґацький, Ярема Пацовський, Евген Пакуш, Богдан Винар, Богдан Ковч, Юрій Купчинський, Юрій Федорович, Микола Андрійович, Роман Купчинський, Лев Дубас, Степан Горалевський, Михайло Вайорчак, Ігор Зибликевич, Микола Головацький, Лідія Гладка, Евген Латишевський; по $1: Я. Рудак, О. Чапельський, П. Проц, П. Івасишин, Г. Гаркач, Т. Вруч, М. Мельничук, Р. Левицький, П. Андрусишин.

Укр. Клюб „Просвіта", Михайло Напора зібрав на лісту ч. 5586 $30. Зложили: по $5: Степан Щеплоцький, Віктор Купіняк; по $3: Ф. Сілецький; по $2: І. Ливчанин, Т. Врублівський, Волод. Кульчицький, С. Гончарик, В. Сікора; по $1: О. Іван, М. Данилів, О. Вурис, М. Черкас, П. Оренчак, О. Іванюк, М. Головацька.

Акрон, О. Укр. Допомоговий Комітет $10.

Шікве, О. Іван Галущка $10.

Толідо, О. Петро Ляголя $5, Микола Ляголя $5, Василь Гаврилик $5.

Берія, О. Г. Борщ $5.

Сінсінаті, О. Леонід Фортсінський $5.

Йонґставн, А. Павлишин $1, М. Терлецький $1, Михайло Терлецький $10, „Самопоміч" $10.

Арчболд, О. Олександер Пришляк $2.

Лейквуд, О. Степан Медицький $10.

(Продовження буде)

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc.
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ІВАН БОДНАРЧУК, довголітній член Тов. Укр. Клюбу Поступового, від. 70 У. Н. Союзу в Джерзі Сиді, Н. Дж., помер в 70. р. життя дня 3. грудня 1951 р. Покійний вступив до Союзу в 1911 р. Походив із села Пяткова, пов. Теребовля, Україна. Полишив у смутку жінку Йосифу, 6 дочок і внуків. Похорон відбувся 7. грудня на цвинтар Голі Нейм. — В. Й. П.!

В. Кушнір, секр.

ПРОКІП САВКА, довголітній член Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 376 У. Н. Союзу в Торп, Віс., помер в 64 р. життя 8. листопада 1951 р. Покійний походив зі села Кулява, пов. Жовква, Україна. Полишив у смутку дружину Марію, 3 дочки, 2 сини, 18 внуків. Похорон відбувся 12. листопада з укр. правосл. церкви на цвинтар Пресв. Тройці в Торп, Віс. — В. Й. П.!

В. Ґвязда, секр.

МАРІЯ КАРАСИК, довголітня членкиня від. 276 У. Н. Союзу в Ембрідж, Па., померла в 76. р. життя 14. листопада 1951 р. Покійна походила зі села Розлуч, пов. Турка. — В. Й. П.!

Подав М. Фук.

АНТІН КЛЮС, член від. 115 У. Н. Союзу в Кентон, О., помер 1-го грудня 1951 р. по тяжкій недузі. Покійний полишив у смутку жінку Марію, 3 сини Михайла, Івана і Стефана, та 2 дочки Катерину і Анну, та 10 внуків. Покійний родився в селі Стефкова, пов. Ліско. Похорон відбувся 4. грудня з дому жалоби до St. Paul Catholic Church, а опісля на цвинтар Calvary. — В. Й. П.!

М. Скубяк, секр.

ТАРЗАН, ч. 2733. Життьове місце.

TARZAN LEAPED ASIDE TO AVOID THE CRUEL JAWS, THEN SPRANG ASTRIDE THE RIDGED NECK.

TIME AFTER TIME HIS KNIFE ROSE AND FELL BUT NO STEEL COULD PIERCE THAT ARMOR-PLATE NECK.

STRUCK A GLANCING BLOW BY THE SCALE-ENCRUSTED TAIL, TARZAN SWUNG DOWN UNDER THE MIGHTY THROAT.

2733

HIS QUICK EYES DETECTED THE MADLY-PULSING JUGULAR UNDER THE SOFT, UNPROTECTED SKIN. THIS TIME THE DEADLY BLADE FOUND ITS MARK.

Тарзан скочив на шию страховища.

Він нещадно бив ножем, одначе ніяк не міг пробити цього озброєного карку.

Діставши по голові кінцем покритого лускою хвоста, Тарзан зсунувся під могутнє горло.